

til Anvendelse. Under Forhøret har nemlig en Arbeidsmand ved Navn Lorenzen forklaret følgende: Han var tilstede ved en Lønnerbesigtelse i 1869. Ved den fik Leverandøren et Stykke Lønner kasseret. Efter at dette var foregaaet, blev Leverandøren endnu i nogle Diebliske paa Værftet. Da bad Formand Petersen ham, Lorenzen, om at gaa hen til Leverandøren og sige til ham, at han, Petersen, havde talt med Mester G. — (Navnet staa der helt ud), men jeg vil kun nævne Forbogsstavet — og skulde sige til Leverandøren, at Lønnet nok skulde blive antaget. „Naa!“ svarede Leverandøren og gik sin Vej. Dagen efter, beretter Vidnet, blev dette Stykke Lønner sammen med det Dørrige slaadet ind i vedkommende Lønnergrav. Nu spurgte man ham, om han da vidste, at det ikke var antaget i en anden Karakter end den, i hvilken det var kasseret. Deraa havde han ikke noget Svar. Man gjorde ham endvidere opmærksom paa, at Formand Petersen ikke var Medlem af Besigtelseskommissionen. Dertil svarede han, at han var tilstede alligevel. Naar man nu erindrer, at den Formand Petersen, om hvem der her er Tale, er den samme, som under Behandlingen af en anden Sag tilfod, at han paa Værftet tilligemed en anden Anklaget havde modtaget Gaver af Leverandøren fra 1 Rd. til 3 Rd., at det undertiden ogsaa var hændt, at Leverandøren havde sagt til de to Tiltalte, at de kunde se hjem paa Kontoret eller i Leverandørens Hjem, at de havde modtaget saadanne Indbydelsler og ogsaa der modtaget Pengegaver, saa forekommer det mig, at de Angivelser, der her foreligge ikke lade nogen som helst Plads til Klage over, at de ere holdte i for stor Almindelighed, at de ere for uthdelige o. s. v. Det er meget klare, bestemte Sigtelser, og den, der fremstatter dem, præsenterer sig som Dienvidne, han har angivet Navnene paa de Personer, der efter hans Paastand have været med, og den af dem, der sendte ham til Leverandøren. Dette er en Person, om hvem det er oplyst, at han har modtaget Gaver af Leverandøren paa Værftet og i Leverandørens Hjem. Jeg tillader mig at mene, at, om man end tror, at der ikke her kan blive Spørgsmaal om Straffeanfvar, saa foreligger der dog her noget af en saadan Bessaffenhed, at nærmere Oplysninger havde været meget nyttelige; men efter hvad der her foreligger Statsrevisionen, er der ikke foretaget Noget i Sagen. Generalauditøren har dernæst klaget over, at Statsrevisionen har sagt, at der var givet Auditøren Underretning gjentagne Gange. Jeg skal forklare, at derved er sigtet til, at der først under et Forhør er fremkommet en mundtlig Udtalelse, og at der dernæst er overleveret et skriftligt Aktstykke. Jeg skal da henstille, om Statsrevisionens Udtryk er berettiget. Da jeg er kommen til at nævne Auditøren og maa gjentage, at jeg ikke kan antage, at han i denne Sag har gjort sin

Pligt, skal jeg ved Siden deraf med Fornøielse anerkende, at, efter at Sagen om det af ham modtagne og bortkastede Aktstykke paany er bragt frem, have hans Udtalelser været fuldkomment aabne og efter Alt, hvad der foreligger, aldeles paalidelige.

Der er endnu et Spørgsmaal, som jeg maa dvele ved et Dieblit, men jeg skal gjøre det saa kort, som det er muligt, da Tiden er skreden saa langt hen. Det er Spørgsmaalet om selve Indstillingen. Med Hensyn hertil vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at baade saaledes som den ærede Ordfører har stillet Sagen i Betænkningen, og saaledes som hans Foredrag lød, maatte det antages, at Statsrevisionen kun havde knyttet sin Indstilling til dette ene bestemte Punkt, som jeg nu nylig har omtalt, ja vel endogsaa, at Spørgsmaalet om Indstilling eller Ifke-Indstilling maatte være afhængig af, om man antog, at Misligheder havde fundet Sted eller ikke. Men det er paa ingen Maade saaledes, Statsrevisionen har stillet Sagen. Den har jo tværtimod kastet et Blik tilbage paa en hel Række af Sager, der i de tre sidste Aar have foreligget Statsrevisionen til Behandling, og ved hvilke større Uregelmæssigheder paa Værftet ere komne frem. Dette vil jeg foreløbig bemærke, idet jeg antager, at Sagen ikke sluttes i Dag, og jeg vil da i Morgen faae Leilighed til at komme nærmere ind paa Sagen.

Tuzen: Da jeg for et Dieblit siden bad om Ordet, var det kun for i al Korthed at meddele en Oplysning i Anledning af et af de vigtigste Spørgsmaal, som har været bragt frem under Behandlingen. Det er nemlig, hvorvidt Lønner, der skulde være kasseret, er blevet antaget. Det ærede 5te kongevalgte Medlem (Fischer) oplæste en Skrivelse fra Marineministeriet, hvori der var en Fremstilling af, hvorledes der forholdsvis med Antagelsen af saadanne Materialier; det forholder sig naturligvis fuldkommen rigtig og har i alt Fald i en Række af Aar været saaledes paa Værftet, at Besigtigelseskommissionen kun har at kontrollere, hvorvidt Leverancekontrakten er opfyldt med det Materiale, som ligger for, og ikke har Ret til at antage Lønneret i nogen anden Form. Men her fremkommer dog alligevel en Omstændighed, som kan have nogen Betydning i dette Tilfælde. Det kan nemlig hende og har sandsynligvis været Tilfældet ved den omtalte Leilighed, at Leverandøren paatager sig at levere Fyrrelønner til Værftet under to forskellige Karakterer paa een Gang, nemlig et vist Kvantum under Form af Bjæller, Spær og Balholter og et andet vist Kvantum til „adskilligt Brug“, hvorved man fortaar en lang ringere Sort Fyrrelønner, hvori man tilføjer flere Knaster, Ujevnheder og Bugter i Træet osv. Personer det har været Tilfældet ved den omhandlede Leilighed, at Leverandøren har havt begge